

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 21T/97/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114011078
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sopúch
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2017:4114011078.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudcom JUDr. Vladimírom Sopúchom v trestnej veci obžalovaného V. V., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.06.2017, takto

rozhodol:

Obžalovaný,
V. V., narodený XX.XX.XXXX v Z.,
trvale bytom G., V. ulica XXX,

sa uznáva za vinného, že:

1./ dňa 09.06.2013 v čase asi o 15:30 hod. v obytnom dome č. XX na J. ulici v Z. vošiel do bytu poškodenej L. V., nar. XX.XX.XXXX takým spôsobom, že poškodená stála pred dverami do bytu a obvinenému povedala, nech nejde dnu, na čo ju obvinený pravou rukou chytil za rameno a nasilu ju odtlačil od dverí a napriek tomu, že mu poškodená hovorila, aby do bytu nevstúpil vošiel dnu, poobzeral všetky izby a odišiel,

2./ dňa 09.06.2013 v čase asi o 15:45 hod. v Nitre pred obytným domom na K. ulici číslo X vulgárne nadával poškodenej a následne vystúpil z auta a začal poškodenú naháňať, pričom keď ju dobehol, zrazil ju, kde poškodená spadla na kríky a ako od nej odchádzal vykrikoval, že ju zabije, dá jej bombu a pôjde hore pi..u, čím takto u poškodenej vzbudil dôvodnú obavu o svoj život,

t e d a :

v bode 1.

neoprávnene vnikol do obydliia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (násilím),

v bode 2.

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania na chránenej osobe,

t ý m s p á c h a l :

v bode 1.

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona,

v bode 2.

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, bez zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona, so zistením a použitím priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, výkon tohto trestu odňatia slobody podmienične o d k l a d á .

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona, obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona, u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 4, písmeno g) Trestného zákona, obžalovanému ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor Nitra, (ďalej v texte len so znením „prokurátor“) podal Okresnému súdu Nitra (ďalej v texte tiež so znením „súd“) dňa 30.09.2014 na V. V. (ďalej v texte tiež so znením „obžalovaný“) obžalobu sp. zn. 2Pv 488/13/4403 (ďalej v texte len so znením „obžaloba“), pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona a pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona.

Súd konal v trestnej veci podľa § 237 odsek 3 písmeno b) Trestného poriadku (zák. č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej v texte len so znením „Trestný poriadok“) samosudcom (ďalej v texte len so znením „súd“), keďže konal o prečinoch.

Súd sa oboznámil s náležitosťami obžaloby podľa § 235 Trestného poriadku a zistil, že táto z hľadiska obsahu spĺňa všetky zákonné podmienky, obžalobu preskúmal ako aj zákonnosť dôkazového materiálu. Súd sa oboznámil s návrhmi prokurátora na vykonanie dôkazov na hlavnom pojednávaní ako aj s návrhmi obžalovaného na vykonanie dôkazov, s vyšetrovacím spisom Okresného riaditeľstva policajného zboru Úradu justičnej a kriminálnej polície v Nitre, ČVS: KRP-200/1-VYS-NR-2014 a rozhodol tak, že vo veci nariadil hlavné pojednávanie, pritom určil jeho termín, rozsah a spôsob dokazovania.

Súd vykonal dokazovanie tak, ako ho navrhli vykonať strany obžaloby a obhajoby, na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 19.12.2016, 01.03.2017, 26.05.2017 a 21.06.2017 výsluchom obžalovaného V. V., svedkov L. V. (ďalej v texte tiež so znením „poškodená“), X. V., V. V. ml., A. V., T. V. a prečítal listinné dôkazy z vyšetrovacieho spisu.

Obžalovaný V. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je desať rokov rozvedený s L. V. a mal súdom priznané právo stretávať sa každú nedeľu od 13:00 hod. so svojimi deťmi T. V. a V. V..

Obžalovaný ku skutku v bode 1./, kvalifikovanom ako prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona, uviedol, že v ten deň ho odviezli synovia a po tom ako vystúpil z auta jeho dcéra A. V. stála pred zatvorenými vchodovými dverami bytu, ktorý on kúpil a na jeho otázku mu povedala, že T. je na novom byte, ktorý kúpili a V. je u babky a vtedy bývalá manželka po tom ako otvorila vchodové dvere mu povedala, že mu deti nedá. Potom nasadol do auta s ktorým ich sledovali, kde pôjdu. Obžalovaný ďalej uviedol, že v byte nemohol byť, keďže sa to tam uzamyká a pretože byt bol na 90% predaný alebo vymenený a keďže syn T. už bol na novom byte. Ďalej uviedol, že do bytu sa nemohol dostať, keďže dvere boli zatvorené, bývalá manželka bola vonku a on kľúče od bytu nemal. Obžalovaný na položené otázky uviedol, že skutok sa mal stať na Hôrke, na Krížnej alebo Rýnskej ulici, kde ho odviezli jeho synovia X. V., ktorý šoféroval a V. V., ktorý sedel v aute vzadu a keď išiel pre deti oni ostali v aute, ktoré zaparkovali oproti vchodu a videli na miesto, kde sa stretol s bývalou manželkou. Obžalovaný ďalej uviedol, že skutok sa popisuje o 15:30 hod., ale on chodieval pre deti medzi 13:00 hod. a 13:30 hod., pričom si stretnutia vždy dohadovali telefonicky. Nemal vedomosť o tom, že sa bývalá manželka presťahovala do iného bytu na K., nepamätal si, či jej pred daným stretnutím volal a nepamätal si, či predchádzajúce stretnutie s deťmi bolo týždeň predtým.

Obžalovaný ku skutku v bode 2./, kvalifikovanom ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona uviedol, že po tom ako mu bývalá manželka pred bytom na Rýnskej ulici povedala, že mu deti nedá nasadol do auta, v ktorom boli jeho synovia X. a V. a sledovali bývalú manželku v bielom aute, ktorá jazdila na Klokočine medzi panelákmi tak, aby ich nevidela a po desiatich minútach zaparkovala. Potom ako vystúpila s dcérou A. z auta, vystúpil z auta, išiel za ňou a slovne sa napadli, z dôvodu, že mu nechce dávať deti. Obžalovaný ďalej uviedol, že keď sa jej pýtal, prečo mu deti nechce dávať, mu povedala, aby jej dal pokoj, začala ho sácať a ako sa hádali tak pri vchode, nevedel, či sa šmykla spadla do trávi, alebo ruží. Vtedy z auta vystúpil syn X., ktorý videl, že sa hádali a odtiahol ho preč.

Obžalovaný ďalej uviedol, že nevie čo sa stalo, že do bytu chodil pre deti pravidelne každý týždeň piatky a soboty, vozil ich z kostola, jedol s nimi u nej v byte.

Obžalovaný na položené otázky uviedol, že s bývalou manželkou sa osobne nevedel skontaktovať, klame a vyhrážala sa mu, že ho dá zavrieť. Návrh na rozvod podala ona, uviedla dôvod, že ju týral. Obžalovaný ďalej na položené otázky uviedol, že ako sa myksovali tak ona spadla, on nevedel uviesť, či sa šmykla, alebo či spadla. Jeho syn X., potom ako vyskočil z auta tak ho odtiahol a povedal mu, aby jej dal pokoj. On sa nikomu nevyhrážal, len po tom ako povedala, že ho zavrieť tak jej povedal „keď sa ti nepáči, pôjdeš hore pi..u“. Pre deti sa bojí ísť a agresívne reagoval preto, že mu bývalá manželka nechcela deti dávať podľa toho ako to bolo súdom určené. Pred bytom na Tokajskej ulici bol on, jeho synovia X. a V., dcéra A. a L. V.. Na Tokajskej ulici zaparkovali auto na kraji, pričom okná na ňom boli zatvorené a po tom ako poškodená vystúpila zo svojho auta, išiel za ňou aby mu dala aspoň T..

Svedkyňa L. V., poškodená, bývala manželka obžalovaného na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 1./ uviedla, že v čase spáchania skutku sa sťahovala z bytu na Rýnskej ulici na byt na Tokajskej ulici. Keď vystupovali z auta stretli jej bývalého manžela, ktorý bol so synom X., ktorý šoféroval auto. Obžalovaný sa dožadoval detí, nakoľko mu ich nedávala, povedala mu, že v byte nie sú, v byte boli chlapi, ktorí sťahovali veci, vošiel do bytu, popozeral sa po všetkých izbách a potom s vulgárnym komentárom odišiel. Svedkyňa na položené otázky uviedla, že do vchodu na Rýnskej ulici vchádzali spolu s dcérou A. a obžalovanému tak ona ako aj dcéra povedali, že deti v byte nie sú. Ďalej uviedla, že syn T. bol na novom bydlisku a syn V. u babky. Obžalovanému sa snažila zabrániť vstupu do bytu, ale aj tak tam vošiel. Nepamätala sa už, či sa mu snažila aj fyzicky zabrániť vstupu do bytu, ale hovorila mu, aby tam nešiel.

Keď vošiel obžalovaný do bytu bola pri nej dcéra A.. Pred bytom zazvonili, chlapi, ktorí boli v byte otvorili dvere a obžalovaný vošiel ako prvý.

Svedkyňa ku skutku v bode 2./ uviedla, že keď s dcérou A. išla do bytu na Tokajskú ulicu, nechcela, aby obžalovaný vedel, kde sa sťahujú, tak asi 20 minút krúžili po sídlisku Klokočina. Potom zaparkovala pred bytom na Tokajskej ulici, kde ešte nemala trvalý pobyt a ako zaparkovala tak kúsok od nich zaparkoval X. s obžalovaným. Po tom ako vyložila veci z auta a išla do bytu, pred bytom na schodoch stál obžalovaný a vyprával sa so synom T.. Počula ako ho prehováral, aby išiel s ním, ale on nechcel.

V byte zložila veci, vrátila sa k obžalovanému a normálne mu povedala, aby deťom dal pokoj a že by im mal platiť alimenty. Obžalovaný na to niečo zareval a zahnal sa na ňu. Ona začala pred ním utekať, dobehol ju a s veľkou silou ju sotil do trávy, na čo spadla do kríkov. Vykrikoval, že je kurva a že ju zabije, že jej dá bombu a že pôjde do pi.e. Ešte sa chcel na ňu zahnať, ale suseda na prvom poschodí kričala, že zavolá políciu. Počas toho syn obžalovaného X. sedel v aute a kričal, aby jej obžalovaný dal pokoj, čo ho primálo, aby sa vrátil do auta.

Svedkyňa na položené otázky uviedla, že ďalej uviedla, že si už nepamätala, kde bol jej syn T. po tom ako sa dorozprával s obžalovaným a že bol už asi v byte. Svedkyňa ďalej uviedla, že skutok sa stal po tom, ako do bytu odniesla veci, keď pristúpila k autu obžalovaného, ktorý sedel na mieste spolujazdca a cez otvorené okno mu hovorila, aby dal deťom pokoj a aby platil výživné. Ku skutku ešte dodala, že obžalovaný ju surovo sotil rukami, pravdepodobne do ramien, že to bola rana a ona spadla horeznačky. Svedkyňa ďalej na položené otázky uviedla, že syn obžalovaného X. na neho kričal cez otvorené okno auta obžalovaného na strane spolujazdca.

Po tom ako sa to stalo Dcéra A. cez otvorené okno na aute hovorila X., synovi obžalovaného, že už ho nikdy v živote nechce vidieť. V aute bol len obžalovaný a jeho syn X., nikoho iného v aute sedieť nevidela. Z obžalovaného mala v minulosti strach, chodili k ním policajti, mal záchvaty zúrivosti a čo ho pozná, tak sa ho báli. Svedkyňa ďalej uviedla, že tri roky pred skutkom k nim obžalovaný chodil v nedeľu a asi tri krát sa stalo, že bol aj v byte a počkal, kým sa deti najedia.

Svedkyňa A. V., dcéra obžalovaného a poškodenej ku skutku v bode 1./ na hlavnom pojednávaní uviedla, že keď sa sťahovali z bytu na Rýnskej ulici do bytu na Tokajskej ulici obžalovaný prišiel do bytu na Rýnskej ulici, že si chce zobrať chlapcov. Do bytu ho nechceli vpustiť. Normálne mu povedali, aby do bytu nešiel, že chlapci tam nie sú.

V tom čase boli pred dverami na spoločnej chodbe pred dverami bytu na spoločnej chodbe, keď obžalovaný otvoril dvere, ktoré s matkou držali, chceli ich zatvoriť, ale obžalovaný tam dal nohu, otvoril ich a vstúpil do bytu, prešiel cez chodbu pozrel si izby a vyzvali ho aby odišiel.

Svedkyňa na položené otázky ďalej uviedla, že do bytu prišli s tými chlapmi, ktorí ich sťahovali. V čase, keď chlapi odniesli sedačku z bytu na Rýnskej ulici, tak v byte zostali s matkou samé a keď išli z bytu von, boli ešte v byte, keď prišiel obžalovaný, povedali mu, že chlapci v byte nie sú a chceli dvere zatvoriť a nevpuštiť ho dnu. Nevedela už uviesť, či otvárala dvere na byte ona, alebo matka.

Svedkyňa ku skutku v bode 2./ uviedla, že keď odchádzali na nový byt, nechceli, aby obžalovaný vedel, kde je tak robili obchádzku videli, že ide za nimi a keď zaparkovali auto pri novom byte bol tam už aj otec. Po tom ako vystúpili, išiel za nimi a chcel ísť do nového bytu. Pri vchodových dverách mu T. povedal, že s ním nechce ísť. Otec bol nervózny a keď išiel dole schodmi začal kričať na mamínu, nadával jej a sotil do nej, na čo spadla na zem. Videla a počula ako otcov syn X. na neho kričal z auta, nech sa vráti do auta a nech prestane. Svedkyňa na položené otázky uviedla, že byt na Tokajskej ulici sa nachádza na prízemí. Otec vystúpil z auta prišiel k vchodovým dverám, potom k dverám bytu, kde sa vyprával s T.. Bol nervózny. V tom čase stála pri schodoch, keď matka vykladala veci z auta a išla za otcom, že prečo ide od bytu, ktorý je jej. Otec sa rozčúľil a išiel za ňou. Ona videla, čo sa stalo, pretože bola pri vchode a oni tri metre od nej. Otec matke špinavo nadával oplzlými slovami a keď stáli oproti sebe, sotil ju, pričom nevedela povedať, do ktorej časti tela a matka po sotení padla na zem. Pri tom bola ona a X., ktorý sedel v aute a T. bol v byte, nikoho iného nevidela. Nevedela uviesť o aké auto sa presne jednalo, uviedla, že asi malo aj fólie, ktoré neboli čisto čierne a bolo vidno dovnútra.

Svedkyňa ďalej na položené otázky uviedla, že otec mal niekedy aj dobré nálady a v roku 2013 sa tri krát mohlo stať, že keď prišiel pre chlapcov, keď ešte jedli, matka ho pozvala dnu, aby počkal, kým sa najedia a že keď má chuť ponúkne aj jemu.

Svedkyňa ďalej uviedla, že otec mal obdobia, keď bol veľmi dobrý a keď bol veľmi zlý. Z jeho správania mali obavy, pretože počas manželstva matku bil. Vzťahy medzi otcom a matkou boli po rozvoze neboli dobré. V. bol na otca citovo naviazaný, ale otec sa o neho nevedel dobre postarať a preto nechceli, aby chodil za nimi do nového bytu.

Svedok T. V. syn obžalovaného a poškodenej ku skutku v bode 2./ na hlavnom pojednávaní uviedol, že v čase skutku bol v byte s bratom na Tokajskej ulici č.2. Otec prišiel k dverám bytu, lebo chcel, aby on a jeho brat Viktor išli s ním do Čechyniec, čo odmietol.

Po tom počul hádku, otcov hlas, tak išiel dole a videl matku, ktorá sedela na chodníku, plakala, bola špinavá a pri nej bola sestra, ktorá na otca kričala, aby odišiel a v aute videl sedieť X., ktorý otcovi v maďarskom jazyku hovoril, aby sa vrátil do auta. Svedok na položené otázky uviedol, že nebol prítomný pri tom, keď otec zaútočil na matku. Počul ako sestra kričala na otca a na X., že už ich nechce vidieť.

Svedok X. V. syn obžalovaného ku skutku v bode 1./ na hlavnom pojednávaní uviedol, že v ten deň išiel do Nitry za kamarátom a otec išiel s ním. Na ceste domov videli pred nimi auto jeho bývalej ženy L. V., ktorá išla na staré bydlisko tak, išli za ňou, lebo otec chcel vidieť deti, chcel sa jej opýtať, prečo mu ich nedáva. Pred panelákom bývala manželka otca vystúpila a videl aj ich dcéru A.. Otec vystúpil z auta a pýtal sa L. V., kde sú T. a V., ktorých nevidel. Svedok ďalej nevedel povedať, čo sa stalo a asi za minútu potom išli za ňou na nové bydlisko. Na položené otázky uviedol, že keď išiel odchádzať do Nitry otec mu povedal, že chce ísť s ním za svojimi deťmi. Ďalej uviedol, že videl ako pani V. zaparkovala na bývalej adrese pred panelákom, vystúpila z auta išla smerom do vchodu, ale do vchodu nevošla. A. ju čakala pred vchodom a ona ju išla zobrať na nový dom. Do auta nič nenakladali. Svedok si nepamätal, či boli dvere do vchodu otvorené. Svedok ďalej uviedol, že na aute mal dvere zatvorené, mal pustené rádio, tak nepočul, čo sa otec pýta, počul iba to, že keď zatváral dvere tak sa pýtal, že kde sú deti.

Svedok ku skutku v bode 2./ na hlavnom pojednávaní uviedol, že pred vchodom pri novom bydlisku sa otec a jeho bývalá manželka začali hádať pre deti, že prečo mu ich nechce dať, keď má na ne nárok. Svedok ďalej uviedol, že sedel v aute, mal stiahnuté okno a kričal na otca, aby išiel lebo bola nedeľa a on chcel ísť na futbal. Potom sa to zvrhlo do horúcej koľaje a on videl ako otec pani V. silnejšie strčil a ona padla do kríkov. A. mu povedala, aby odniesol otca preč a aby sa tam už nikdy neobjavovali.

Svedok na položené otázky uviedol, že na miesto skutku mal výhľad a v aute na pravej strane sedel aj jeho brat V. V. ml. Otca zobral preč a povedal mu, že načo robí také veci, aby to riešil súdne. Otec mu pred skutkom hovoril, že bývalá manželka mu nedáva deti aj keď jej platí výživné.

Svedok ďalej uviedol, že býva vo Vrábľoch a v ten deň sa stretli s otcom a s bratom V. u babky, tak do Nitry sa spontánne pridali otec a on volal aj brata, lebo potom mali ísť spolu na futbal.

Svedok Vojtech V. syn obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava svojej predošlej výpovede, či otec bol v byte jeho bývalej manželky nevedel a že v žiadnom prípade nedošlo k tomu, že by mal za ňou utekať a zraziť ju. Ďalej uviedol, že je pravda, že boli na Hôrke a odtiaľ sa presunuli na tú druhú adresu, na ktorej mal jeho otec a pani V. pred vchodom vonku a nie v byte slovné názory. Svedok na položené otázky uviedol, že v aute na ktorom boli tmavé sklá sedel vzadu a na Hôrke otec vystúpil a on nevedel, či mal debatu s pani V., alebo s dcérou a okná boli zatvorené. Svedok ďalej uviedol, že otec sa tam zdržal tak dve, tri minúty a po celú dobu na neho videl, otec bol len vonku, ale nepočul o čom sa vyprávali. Na druhej adrese to prebiehalo pred vchodom do paneláku, okno na strane spolujazdca bolo otvorené a počul ako sa bavili o deťoch, že prečo ich otcovi nedá, keď na ne riadne platí a padali vulgárne nadávky z obidvoch strán, nevie aké, ale vyhrážky čítané v obžalobe tam neboli. Svedok ďalej uviedol, že nevidel, že by došlo k nejakému fyzickému útoku a keď odchádzali videl pani V. stáť. Svedok uviedol, že z auta po celú dobu nevystúpil z dôvodu, že pani V. je konfliktná, domýšľavá osoba a neraz bol svedkom toho ako sa jeho otcovi vyhrážala. Svedok ďalej uviedol, otec pani V. a jej deťom pomáhal

ako sa dalo, kúpil im byt, nosil im v nedelu nákupy, opravil jej auto aj dotankoval a on mu hovoril, že raz sa mu to vypomstí. Bol nervózny, prečo mu bývalá manželka nechce dať deti.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal listinné dôkazy z vyšetrovacieho a súdneho spisu.

Súd pri vykonaní dokazovania postupoval v súlade so zásadou trestného konania podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku tak, že zistil skutkový stav veci v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie.

Súd vykonaným dokazovaním zistil okolnosti spáchania skutkov, zistil, že skutky popísané v bodoch 1./ a 2./ sa stali tak, ako sú popísané v obžalobe a že skutky obžalovaný spáchal.

Podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Podľa § 17 Trestného zákona, pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nebanlivosti.

Súd mal vykonaným dokazovaním zavinenie obžalovaného jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností preukázané. Obžalovaný poprel spáchanie skutku uvedeného v bode 1./ ktoré mu obžaloba kladie za vinu.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní pred súdom ale vyplynulo, že obžalovaný bol zo spáchania skutku bez akýchkoľvek pochybností usvedčený predovšetkým zhodnými výpoveďami priamych svedkov, poškodenej L. V. a jej dcéry A. V., ktorí obžalovaného jednoznačne usvedčujú zo spáchania skutku kladenému obžalovanému za vinu v tom, že neoprávnene násilím vnikol do obydla poškodenej L. V. závažnejším spôsobom konania.

Obžalovaný na svoju obranu pred súdom vypovedal, že do bytu na Rýnskej ulici nevstúpil a zároveň potvrdil, že jeho synovia X. V. a V. V. v tom čase sedeli v aute, i keď ako tvrdil mali vidieť na miesto, kde sa mal stretnúť s poškodenou, ale na druhej strane výpoveď obžalovaného spochybnili svedkovia svedčiaci v jeho prospech, syn obžalovaného V., keď uviedol, že videl ako jeho otec vošiel do vchodu, ale zároveň tvrdil, že byt bol zatvorený a že jeho otec do bytu nevošiel a syn X., keď v rozpore s výpoveďou brata V. na jednej strane nevedel povedať, čo sa stalo, že len videl poškodenú a jej dcéru A. a otca ako išiel k ním a na druhej strane na položené otázky uviedol, že poškodená do vchodu nevošla a A. ju čakala pred vchodom. Súd výpovede svedkov V. V. a X. V. vyhodnotil v kontexte s vykonaným dokazovaním ako účelové a nevierohodné.

Tvrdenie obžalovaného, že do bytu nevstúpil bolo jednoznačne vyvrátené výpoveďami svedkyň L. V. a A. V., ktoré zhodne vypovedali, že obžalovaného do bytu nechceli pustiť, predovšetkým svedkyňa A. V., dcéra obžalovaného ho svojou výpoveďou jednoznačne usvedčuje v okolnostiach spáchania skutku, ktorými obžalovaný naplnil zákonné znaky prečinu porušovania domovej slobody, závažnejším spôsobom konania, teda násilím, keď uviedla, že s matkou poškodenou L. V. pri tom ako zatvárali dvere do bytu a keď obžalovaný do bytu teda ich obydla chcel neoprávnene vniknúť, chceli mu v tom zabrániť, ale obžalovaný im v tom zabránil vloženie nohy do dverí odstrčil poškodenú a vošiel do bytu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žiaden iný svedok pri skutku prítomný nebol.

Podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, sa prečinu porušovanie domovej slobody dopustí ten, kto neoprávnene vnikne do obydla iného alebo tam neoprávnene zotrvá a spácha čin závažnejším spôsobom konania, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 138 písm. d) Trestného zákona sa závažnejším spôsobom konania rozumie páchanie trestného činu násilím, hrozbou bezprostredného násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy.

Obžalovaný bol vykonaným dokazovaním jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčený zo spáchania skutku v byte poškodenej nachádzajúcom sa v Nitre v obytnom dome č. XX na Rýnskej ulici, pričom neboli pochybnosti, že poškodená v čase spáchania skutku užívala oprávnenie, pričom v danom prípade je objektom trestného činu jej domová sloboda, či už ako vlastníčky, alebo užívateľky, teda bez akýchkoľvek pochybností sa jednalo o jej obydla a konaním obžalovaného boli naplnené

všetky zákonné znaky prečinu porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno d) Trestného zákona, tým, že obžalovaný vnikol do obydľia poškodenej neoprávnene proti jej vôli i prekonaním prekážky a to násilným otvorením dverí, v čase keď ich poškodená chcela zatvoriť, s tým, že o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi jednoznačne protiprávnym a úmyselným konaním obžalovaného podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona a chráneným záujmom v danom prípade ochrany obydľia poškodenej nemal súd žiadne pochybnosti.

Obžalovaný poprel spáchanie skutku, uvedeného v bode 2./ a na svoju obranu uviedol, že to bola jeho bývalá manželka, ktorá ho začala pred bytom na Tokajskej ulici, kde sa za ňou premiestnil sácať pri tom ako sa naťahovali z dôvodu, že mu nechce dávať deti a pri hádke ako sa myksovali nevedel pred súdom uviesť, nepamätal si, či sa šmykla alebo či spadla do trávi.

Na druhej strane sa zo spáchania skutku usvedčil sám obžalovaný, keď uviedol, že sa správal agresívne, z dôvodu, že mu poškodená odmietala dať deti a že sa poškodenej nevyhrážal, len jej povedal, že keď sa jej nepáči, že pôjde hore pičou. V neprospech obžalovaného svedčí výpoveď syna X. V., keď uviedol, že sedel v aute a mal otvorené okno na strane spolujazdca a videl, že sa hádka otca s poškodenou zvrhla do horúcej koľaje a že obžalovaný poškodenú silnejšie strčil a ona spadla do kríkov. V neprospech obžalovaného ďalej svedčí výpoveď jeho syna svedka V. V., ktorý potvrdil, že okno na strane spolujazdca bolo otvorené a v tom, že počul ako sa obžalovaný a poškodená bavili o deťoch a že padali vulgárne nadávky z obidvoch strán. Svedok zároveň v prospech obžalovaného uviedol, že vyhrážky čítané v obžalobe tam neboli, ale zároveň uviedol, že nevie aké a v rozpore s tvrdením jeho brata, ktorý sedel v tom istom aute uviedol, že nevidel, že by došlo k nejakému fyzickému útoku a keď odchádzali videl pani V. stáť.

Súd vyhodnotil výpovede obžalovaného a svedkov svedčiacich v jeho prospech V. V. a X. V. v častiach svedčiacich v jeho prospech ako účelové a neverohodné, pritom súd poukazuje na účelový rozdiel v ich výpovediach, keď obžalovaný tvrdil, že okno na aute bolo zatvorené a svedkovia potvrdili, že bolo otvorené. Účelové v tejto okolnosti podľa názoru súdu z toho dôvodu, že obžalovaný chcel potvrdiť, že svedkovia svedčiaci v jeho prospech nemali počuť jeho slovné vyhrážky smerujúce na adresu poškodenej, jeho bývalej manželky L. V..

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní pred súdom ale vyplynulo, že obžalovaný bol zo spáchania skutku bez akýchkoľvek pochybností usvedčený predovšetkým zhodnými výpoveďami priamych svedkov, poškodenej L. V., jej dcéry A. V. a jej syna T. V., ktorí obžalovaného jednoznačne v kontexte jednotlivých výpovedí a ich vyhodnotením jednotlivito a v súhrne usvedčujú zo spáchania skutku kladenému obžalovanému za vinu.

Podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona sa prečinu nebezpečného vyhrážania dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, ak spácha čin uvedený závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe, sa potrestá odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 139 písm. c) Trestného zákona sa chránenou osobou rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona sa blízkou osobou rozumie rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pocítovala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 127 ods. 5 Trestného zákona, sa blízkou osobou na účely trestných činov vydierania podľa § 189, znásilnenia podľa § 199 ods. 2, sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2, sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2, týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208, nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2, alebo nebezpečného prenasledovania podľa § 360a rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Obžalovaný bol vykonaným dokazovaním jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčený zo spáchania skutku pred obytným domom č. 3 na Tokajskej ulici v Nitre a jeho konaním boli naplnené všetky zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, keď sa poškodenej ako osobe blízkej, teda chránenej osobe vyhrážal smrťou spôsobom, ktorý za použitia jeho fyzického a verbálneho prejavu, jednak v čase spáchania skutku, v nadväznosti na ich predchádzajúce spolužitie, o čom vypovedali svedkovia svedčiaci v prospech poškodenej, mohlo u poškodenej vzbudiť dôvodnú obavu, pretože o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi jednoznačne protiprávnym a úmyselným konaním obžalovaného podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona a chráneným záujmom v danom prípade ochrany života a zdravia poškodenej nemal súd žiadne pochybnosti.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnocoval dve skupiny výpovedí zúčastnených, obžalovaného, poškodenej a svedkov tak pri skutku uvedenom v bode 1./ ako aj pri skutku uvedenom v bode 2./ Podľa názoru súdu zhodné výpovede usvedčujúcich svedkov z protiprávneho konania obžalovaného spolu s ďalšími vykonanými dôkazmi tak vytvára ucelený rad dôkazov v ich súhrne rozplývajúci nepresvedčivú a nevierohodnú obranu obžalovaného a výpovedí svedkov svedčiacich v jeho prospech.

V tejto súvislosti je nevyhnutné poukázať na motív samotného konania obžalovaného a konanie poškodenej, z ktorého vyplýva, že obžalovaný, i keď právom, čo nepoprela ani poškodená a svedkovia svedčiaci v jej prospech, sa dožadoval stretnutia so svojimi deťmi T. V. a V. V., pričom poškodená obžalovanému povedala, že deti mu nedá a syn T. mu povedal, že s ním nechce ísť, čo podľa názoru bolo spúšťačom a následne okrem iného dôvodom protiprávneho konania obžalovaného.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že pred spáchaním skutkov poškodená styk obžalovanému s deťmi umožňovala, ale mala výhrady k tomu ako sa o ne staral, čo potvrdila svedkyňa jej dcéra A. V., poukajúc na náladové správanie sa otca.

Skutočnosť, že poškodená prestala deti počas víkendov obžalovanému zverovať do jeho starostlivosti, s odôvodnením, že sa o ne riadne nestará obžalovaného neopravňovalo k tomu, aby konal v rozpore so zákonom, ale ovplyvňuje to mieru jeho zavinenia, čo súd zohľadnil pri ukladaní trestu.

Súd vyhodnocoval dôkazy jednotlivo a v súhrne na základe logických úvah. Výpoveď obžalovaného a svedkov svedčiacich v jeho prospech neoslabil ani nevyvrátili zhodnosť, presvedčivosť, vierohodnosť a váhu usvedčujúcich výpovedí poškodenej a svedkov svedčiacich v jej prospech.

V tejto súvislosti je potrebné ale poukázať na skutočnosť, že obžalovaný po rozvode s poškodenou, deklaruje pri tom, že sa o deti vie postarať, sa domáha svojich práv takým spôsobom, že v prítomnosti ich spoločných detí dcéry A. V. a syna T. V., verbálne a fyzicky napadol poškodenú, ich matku.

Skutkovú podstatu charakterizuje objekt, objektívna stránka, subjekt a subjektívna stránka trestného činu. Objektom trestného činu sú právom chránené spoločenské vzťahy (záujmy), proti ktorým je čin namierený, pričom ochrana obydľia, ľudského života a ochrana zdravia človeka zasluhujú prioritne ochranu, keďže smrť predstavuje nezvratný následok. Subjektívna stránka skutkových podstát žalovaných trestných činov úmyselného protiprávneho konania obžalovaného spočíva v tom, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom. Objektívna stránka trestného činu zahŕňa samotné konanie obžalovaného a jeho spôsob konania, ktorým bol jeho verbálny a fyzický prejav smerujúci k neoprávnenému vniknutiu do obydľia poškodenej a jej preukázaná dôvodná obava o svoj život, ktorá nebola adekvátne ani schopná ubrániť sa konaniu obžalovaného.

Trestnosť činu a trestná zodpovednosť páchatela je založená na zavinení, ako obligatórnej súčasť subjektívnej stránky trestného činu, teda pri absencii zavinenia niet trestného činu ani trestu. Zavinenie je vnútorný a zároveň psychický vzťah páchatela k podstatným prvkom trestného činu a tvoria ho dve zložky, vedomostná a vôľová, teda pohnútky a motivácia obžalovaného, ktoré ako vyplývajú z vykonaného dokazovania boli jednoznačne preukázané.

Súd pri rozhodovaní o určení druhu trestu a jeho výmery obžalovanému podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, prihliadal na spôsob a okolnosti spáchania činu, jeho následok, ďalej na preukázané úmyselné zavinenie, pohnútku a osobu páchatela.

Súd z výpisu ústrednej evidencie priestupkov zistil, že obžalovaný sa dopustil priestupkov voči pravidlám cestnej premávky. Súd zo správy o povesti z miesta bydliska, obce G. zistil, že obžalovaný nespáchal žiaden priestupok proti občianskemu spolunaživanju, na verejnosti sa správa slušne, je priateľskej povahy a jeho povesť je dobrá.

Súd z odpisu registra trestov zistil, že obžalovaný pred spáchaním skutkov bol sedem krát súdne trestaný, pričom v štyroch odsúdeniach sa na neho hľadí ako keby nebol trestaný. Obžalovaný bol naposledy odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu v Rožňave sp.zn. 3T/184/2012 zo dňa 29.11.2012, doručenom mu dňa 27.12.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.01.2013 a ktorým bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a ktorým mu bol uložený spoločný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov do 26.09.2014.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistil dve priťažujúce okolnosti, podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, keďže spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, keďže už bol za trestný čin odsúdený a keďže prevyšoval pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi súd postupoval podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona tak, že zvýšil dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a trest ukladal v takto upravenej trestnej sadzbe, na jeho dolnej hranici.

Súd obžalovanému trest ukladal podľa zásad ukladania úhrnného trestu podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, keďže obžalovaného odsúdil za dva spáchané trestné činy, podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Súd obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložil, keďže má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a jeho nápravu výkon trestu nie je nevyhnutný a zároveň súd výkon trestu podmiennečne odložil s uložením probačného dohľadu podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona, za podmienok uvedených v § 49 odsek 1 Trestného zákona ako trest neprevyšujúci tri roky a určil primeranú skúšobnú dobu.

Súd zároveň obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu uložil primeranú povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

Súd pri určení druhu a výmery trestu dospel k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude možné na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovaného dosiahnuť trestom odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu.

Súd vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti o vine a treste obžalovaného rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.